

Fra redaktøren

Frister for annonser mv.
Harehunden utkommer med 4 numre i året. Annonser for mars-juni bør tas inn i januar-nummeret, for juli-september i april-nummeret, for oktober-desember i juli-nummeret, for januar-februar i oktober-nummeret. Ved tvil ta kontakt.

Annonsepriser for klubber, ringer og medlemmer av harehundklubber: kr. 1500,- pr.side.
Proposjonale priser.
sHundeannonser med kunde eller nødvendigste opplysninger er gratis for medlemmer av forbundets klubber.

Firmaannonser sendes til Rune Østgård, 3570 Ål
Telefon: 32 08 55 48
Mobil: 901 74 725
Fax: 32 08 57 97
e-mail: elghunden@c2i.net

Annonser leveres som høyoppløselig pdf-fil. Bilder i annonsen må være CMYK og i 300 dpi. Fonter skal være «embedded». Alle farger i pdf-fila må være CMYK.

Stoff til Harehunden
For å gjøre produksjonen av Harehunden mest mulig effektiv, vil vi be om at tekster sendes som fil (helst word-dokument) og gjerne på mail. Stoffmengden er stor slik at en ikke alltid kan ta inn stoff i førstkomende nummer.

Digitale bilder må ha min. oppløsning 2,1 Mb pixel -1650x1200 JPEG fine/best. Stoffet sendes til Harehunden, 3330 Skotselv eller e-mail: nhkf@ringnett.no.

Redaksjonen avsluttet:
15. mai 2009

Foto forsida:
Leif H. Berg

Utgiver:
Norske Harehundklubber Forbund

Grafisk produksjon:
Trykksakeriet AS, 3570 Ål
Telefon: 3208 2560
www.trykksakeriet.no

Opplag: 3.700

Rådet for dyreetikk som ble opprettet i 1992/93 er, ifølge mandatet, et uavhengig, rådgivende organ oppnevnt av Landbruksdepartementet i samråd med Fiskeridepartementet. Rådet avgav en uttalelse om jakt og viltforvaltning i årsskiftet 2007/2008. Nå har denne uttalelsen kommet fram til NKK med høringsfrist for jakthundforbundene 15. juni i år (se annet sted i Harehunden).

Å opprette et utvalg for dyreetikk i 1992/93 kan i utgangspunktet ses på som et positiv tiltak. Imidlertid må en undre seg noe over rådets sammensetning. Ingen i rådet har bakgrunn eller erfaring fra jakt. Ikke nok med det. Et mindretall i utvalget er stekt kritiske til jakt og fangst som «fritidsaktivitet». Hvordan blir det da med Rådets uavhengighet og en må stille spørsmål om uavhengighet av hva? Både når det gjelder sammensetning og uavhengighet er det ubalansert.

Rådet stiller spørsmålsteget ved jakt som fritidsaktivitet. Videre at det må være en aktverdig grunn til å «drepe» et dyr. Her viser Rådet en sjelden historieløshet og manglende respekt for vår jaktform, også når det gjelder begrepsbetegnelser. Jakt og jakt med hund er kultur. Dagens jaktkultur er et resultat av en utvikling gjennom århundrer. Betegnelsen fritidssyssele om jakt gir helt gale assosiasjoner. Det samme gjelder det rådet kaller å drepe dyr. På jakt brukes helt andre ord og uttrykk med spesielt innhold noe som er utviklet over lang tid. Dette har Rådet drøftet bare overfladisk i sin uttalelse.

Beskrivelsen av de ulike jaktformene avdekker meget klart dårlig kunnskap om det Rådet skal avgi uttalelse om. Harejakt omtales på merkelig forenklet måte, for eksempel «konstant småbjeffing», «haren pleier å løpe å løpe i en stor ring» osv. Det samme kan sies om gaupejakt. I mandatet for Rådet står det

blant annet at det skal holde seg orientert om osv. Mye tyder på at Rådet ikke har skaffet seg god nok informasjon om jaktformene. Dette bekreftes ytterligere klart ut fra de kilder Rådet oppgir for sin uttalelse. Jakthundfolket er ikke forespurt.

Rådet mener at noen jaktformer forstyrrer viltet mer enn andre uten at det har noe annet underlag enn deres synsing. Det kan nesten se ut som det mener at jo mindre dyret er, jo mer blir det stresset eller plaget. I utgangspunktet kan store dyr bli like mye/lite stresset som små dyr. Rådet fremstiller saken slik at en skulle tro dyr nesten hadde menneskelige følelser. Rådet har kommet med uttalelser basert på mangelfull informasjon. Rådet har tydeligvis ikke visst om undersøkelser som blant annet har blitt gjort ved Grimsø Forsøksstasjon i Sverige.

I følge mandatet skal rådet komme med forslag om råd om endringer i lover og forskrifter. Både ut fra ubalansene i rådets sammensetning og uavhengighet, og manglende grundighet i innsamling av informasjon, må det reise tvil om Rådets evne til dette. Rådets oppgave er også å skape debatt om dyreetiske spørsmål. På dette punktet har det lyktes best. Men debatt på grunnlag lite gjennomarbeidede forslag, blir å ha debatt for debattens egen skyld. Det hindrer en konstruktiv debatt og betyr spill av tid og krefter.

De fleste forhold i samfunnet er jo slik at det må gjøres ulike avveininger mellom motstridende hensyn. Slik er det også i dyreetiske spørsmål. Dersom rådet skal være uavhengig bør denne avveiningen mellom momenter for og i mot også komme fram i uttalelsen. Uttalelsen preges for mye av at det som taler for Rådets syn får langt mer plass enn det som taler i mot.

Unghundjakt på Senja

Det er siste dag i januar. Undertegnede er klar for nok en jakt dag, men en spesiell dag da vi skal ta med oss to ferskinger. Disse to håper vi skal kjøpe harehund, og aller helst dunker. For en gangs skyld bytter jeg ut hagla med fotoapparat, penn og papir. Med oss tar vi unghunden, dunkerhannen Solvoll's Zorro (24192/07), etter ikke ukjente BS Ekko og haremyras Alm-a. En lovende unghund med flere harer på samvittigheten.

Richard står på strengen å venter på haren. Men den kommer ikke! I bakgrunnen fjellene Lasse og Reinen. Spissen opp mot himmelen er Senjas høyeste fjell Breitinden. Foto: Stig Larsen.

STIG LARSEN

Etter en lang periode med klarvær og kuldegrader, er det i dag mildvær og grått. De tunge skyene kommer rullende inn fra sør-vest. Vinden øker på, men regnet uteblir. Jeg tar en titt på termometeret. Den viser +5 grader. Snøen som kom for noen dager siden er likevel ganske finkornet, så forholdene er ikke håpløse. Planen hadde vi lagt dagen før. Vi skulle jakte på Sør-Senja, men etter en telefon til jaktkompis og hundeeier Richard Hansen, blir vi enige om å dra til nordsiden av øya der sør-vesten ikke tar så sterkt.

Senja kalles for et Norge i miniatyr. Det er faktisk en god beskrivelse på Norges nest største øy. I sør er det best klima med blandingsskog, blant annet store områder med flott furuskog.

Når du kommer til Nord-Senja, er det som å komme til Vesterålen eller Lofoten, høye fjell og et karrig landskap, men med et bjørkeskogbelte som strekker seg noen hundre meter opp i terrenget. Noen steder finnes også større og mindre plantefelt med gran.

Den lange og tunge mørketida er over. Det er lyst når Oddvar Torgersen henter undertegnede klokka ni. Vi er

seint ute, men dagene har allerede blitt lange her oppe i himmelblålandet. Oddvar er en av de som vurderer å kjøpe harehund. Han har allerede gitt sterke signaler på at hunden skal i hus allerede til sommeren, og at valget blir dunker. Undertegnede og dunkermann, bruker bilturen til å fortelle om dunkerens fortrefelighet og spenninga med harejakt. Ved krysset i Stønnesbotn, som ikke er langt unna fiskeværene Botnhamn og Senjahopen, treffer vi resten av jaktlaget. Senjas høyeste fjell Breitinden ruver over oss, og skaper ei flott ramme for jakta. På øversida av veien er det noen større og mindre plantefelt. Det er her hunden skal slippes. I dette avgrensede området sitter det flere dyr, så undertegnede har gode forhåpninger om los og kanskje dot.

Richard har med seg kompisen Tor-Egil. Han er også interessert i harejakt og harehund. Tor-Egil har ei gammel polarhundtispe. Når den dør, blir det mest sannsynlig harehund, har han uttalt ved flere anledninger. Så det er ikke tilfeldig at Richard har invitert Oddvar og Tor-Egil på harejakt.

Richard har mye av æren for at Nord-Norsk harehundklubb nå ser dagens lys. Den første Nord-Norske harehundklubben hadde stiftelsesmøte 17. januar i år. Selv om klubben allerede teller ca. 50 medlemmer, ønsker klubben å rekruttere flere. Så dette er ikke bare unghundjakt, men også rekrutteringsjakt!

Richard har planen klar. Siden det er ei stund siden siste harefall for unghunden Zorro, får vi beskjed om å skyte tidlig, om sjansen skulle by seg. Undertegnede og Richard er kjent i terrenget og vet «hvor haren hopper». Ut fra det blir jegerne plassert på tre ulike steder. Tor-Egil skal poste på tverrveien, som er en vei som deler det nederste og største plantefeltet i to. Richard plasserer seg på lillemyra ovenfor dette feltet. Oddvar og undertegnede går mot øst til en liten dal i enden av plantefeltet.

Hunden slippes litt over klokka ti. På vei til posten ser vi harespor på kryss og tvers. Joda, her er det pus! Etter ti minutter kommer Zorro bort mot oss. Den 20 mnd gamle hunden er allerede jaktpremiert (2x1 ÅP), så han vet hva det dreier seg om. Ti meter fra oss får hunden godlukt i